

[Justitsministeren.]

handlingen maa det eventuelle Resultat ikke drøftes.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at han egentlig var ked af alle disse Ændringer i Retsplejeloven. Han mente formodentligt, at nu kunde man passende tage fat paa Socialreformen i Stedet for, det er jo ogsaa et omfattende Værk. Det vilde være en Fordel, om man kunde faa Ro om dette Spørgsmaal, siger han. Jeg kan ikke se, at der er Tale om særlig Uro, fordi man af praktiske Grunde drøfter, om man kan finde en heldigere Ordning af et praktisk Spørgsmaal. Jeg vilde stille mig ligesaadan, hvis jeg var Socialminister, med Hensyn til Socialreformen. Et saa stort Livsomraade, der er indkapslet i Paragraffer, er det umuligt at fastlægge, saa at der ikke stadig kan være Tale om praktiske Ændringer. Jeg havde allerede, som det ærede Medlem ved, udarbejdet en hel Række Ændringer til Socialreformen inden min Afgang fra Socialministeriet. Saa store Retsomraader vil man aldrig i den Forstand kunne faa Ro paa, at det ikke vil være gavnligt at undersøge, om ikke man kunde finde en mere praktisk Formulering.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard var i øvrigt temmelig afvisende, hvad der forbavtede mig noget. Han mente, at § 29 Nr. 3 var for vidt formuleret, idet Bestemmelsen ogsaa kom de største Forbrydere, endog Vaneforbrydere, til gode. Jeg er, skønt jeg altsaa fremhævede de Hensyn, der talte for Nr. 3, ikke uvillig til at indføre en Begrænsning noget i den Retning. Jeg kan godt tænke mig visse Tilfælde, hvor sigtede ikke paa nogen Maade har Krav paa nogen Art af særlig Beskyttelse.

Den ærede Ordfører maa undskylde mig, at jeg ikke i Dag, jeg ser ikke nogen Grund til det, kommer ind paa principielle Betragtninger over Nævningeinstitutionen, ligesom den ærede Ordfører Hr. Pürschel var inde paa det. Vi skulde se at naa til et Resultat om dette Forslag, og disse Hovedspørgsmaal har jo været drøftet saa ofte, og der er ikke noget særligt nyt i dette Forslag, at jeg beder undskylde, at jeg ikke optager en generel Drøftelse af Nævningeinstitutionen. Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Elgaard, at jeg ikke kan tænke mig, at Nævningerne skulde blive særlig nervøse over at deltage i Strafdomaalene. Har de været med i og hørt paa hele Sagen og erklæret skyldig, saa maa de da have den største Interesse i — det vilde enhver af os have, uanset om vi var Jurister — ogsaa at faa en vis Indflydelse paa Diskus-

sionen om Udmaalingen af Straffen, som de lige har udtalt sig om skulde indtræde. Der tror jeg ikke man fra Nævningernes Side vil møde nogen Modstand.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var ret udførligt inde paa en ejendommelig Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Elgaard om, at Venstre ikke var Tilhænger af offentlig Votering i Højesteret. Hvis jeg ikke husker meget galt, og det plejer jeg ikke at gøre, stod jeg for 10 Aar siden og drøftede dette Spørgsmaal sammen med det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem af Landstinget Hr. Rytter, og Hr. Rytter var personlig en varm Tilhænger af offentlig Votering i Højesteret. Han indtog det noget mærkelige Standpunkt, altsaa logisk set noget mærkelige Standpunkt — det var ikke enestaaende —, at han var personlig en Tilhænger af det, men han vilde ikke medvirke til Gennemførelse af det, før i hvert Fald en vis Del af Højesteret var stemt for det — jeg tror, det er nogenlunde rigtigt gengivet. Jeg er tilbøjelig til sammen med det ærede Medlem Hr. Pürschel at mene, at nu er der en vis Del af Højesteret, der er tilbøjelig til at tro, at det vilde være et fornuftigt Fremskridt at gennemføre, men nu lider altsaa dette ulykkelige Medlem af Landstinget Hr. Rytter det Nederlag, at efterhaanden som han har oplevet, at Højesteret slutter sig til det, oplever han, at Venstre falder fra. Jeg vil nu imidlertid haabe, at det ærede Medlem Hr. Rytter endelig vil opnaa en Triumf paa dette Omraade og faa den personlige Opfattelse, han i dette Spørgsmaal har, gennemført ogsaa i sit eget Parti.

Jeg har lejlighedsvis været inde paa Betragtninger af det ærede Medlem Hr. Pürschel og skal over for dette ærede Medlem endnu kun sige, at jeg ikke mener, det vilde fremme Forhandlingerne, som jeg ønsker fremmet nu, at rejse det Spørgsmaal, om Retsformanden burde kunne overvære Nævningernes Raadslagning. Jeg vil anmode om, at man holder det ude fra Udvalget, jeg ser ikke, at der er nogen som helst Mulighed for at naa til Enighed i Øjeblikket. Dernæst sagde det ærede Medlem, idet han omtalte min Interesse for Pressens Forhold, at vi maatte se at faa Bestemmelser, hvorefter man udelukkede Tilskæring af Referater, Billede og Overskrifter o. s. v. Jeg tror heller ikke, at dette lader sig gøre i denne Lov. Det forekommer mig, at der her snarere er Tale om Omraader, der vedrører Straffeloven eller Presseloven, men vi kan jo se nærmere paa det i Udvalget.